

ten i industriel Virksomhed, som mente, at det var at gaa den danske Kvinde for nær og at sætte hende under et Formynderskab, naar man sagde, at hun ikke maatte arbejde i industriel Virksomhed ved Nattetid. Det er imidlertid noget, man i intet andet Land har næret nogen som helst Betænkelighed ved, baade i England, Tyskland og Frankrig har man ment, at der var aldeles ikke nogen Grund til ikke at beskytte den voksne Kvinde i Henseende til et Arbejde, som ganske sikkert oversteg hendes Kræfter og vilde gaa ud over hendes Hjem og Familie, naar hun nemlig arbejdede om Natten. — En anden Grund, hvorfor man i Folketinget har endt med at udstemme disse Bestemmelser, søger jeg i visse socialistiske Folketingsmænds Stilling til dette Spørgsmaal, idet de gentagne Gange have betonet, at de saa overordentlig gerne saa, at man her begrænsede den voksne Kvindes Arbejdstid, for saa vilde man derigennem bagefter ved en Analogi kunne komme til den voksne mandlige Arbejders begrænsede Arbejdsdag, et Spørgsmaal, Folketinget hidtil ikke har villet indlade sig paa, og som man i det hele taget rundt om i Verden er meget tilbøjelig til at indlade sig paa, særlig naar det angaar Ønsket om de 8 Timers Normalarbejdsdag. Det kunde jo ikke være andet, end at naar man paa Forhaand siger, at hvis vi faa Kvindens Arbejdstid begrænset, have vi god Udsigt til ogsaa at faa Mandens begrænset, maatte det virke afskrækkende i Retning af at vedtage noget om Kvinder. Jeg har ganske vist gentagende fremhævet, at man f. Eks. i England, hvor man er gaaet videre i Beskyttelsen af kvindeligt Arbejde end i noget andet Land, i en Række af Resolutioner og Udtalelser har erklæret, at man ingen Sinde vilde skride til at indskrænke den voksne mandlige Arbejders Arbejdstid, og har fundet, at de to Forhold absolut ikke havde noget med hinanden at gøre. Men Faktum er imidlertid dette, at disse forskellige Bestræbelser og Udtalelser have bevirket, at med Undtagelse af de to Bestemmelser, som jeg allerede har nævnt, ere de af Regeringen foreslaaede Beskyttelsesforholdsregler om voksne Kvinders Overbeholdelse i Arbejdsforholdet udgaaede af Lovforslaget.

Derimod er der med Hensyn til Sundhedsforskrifterne, som ærede Medlemmer ville finde i §§ 3, 4, 5, 6, 7 og 8, sket Tilføjelser i Folketinget ud over, hvad Regeringen har foreslaaet, Tilføjelser, som jeg sætter megen Pris paa. Det er jo saaledes,

at den nuværende Lov om Arbejde i Fabrikker og Værksteder egentlig er ganske kemisk fri for enhver Bestemmelse, der sigter til at værne om Arbejdernes Sundhed, og disse Bestemmelser ere netop dem, som komme alle Arbejdere til gode, baade de mindreårige og de voksne, saa der var en stor Trang til at faa den Slags Bestemmelser ind i den ny Lov. Regeringen foreslog ret vidtgaaende Bestemmelser, men disse ere videre blevne bearbejdede og udarbejdede af Folketinget, hvad jeg sætter megen Pris paa, og særlig den Bestemmelse, som Regeringen ikke havde ovovet at sætte ind i Forslaget, at 10 Aar efter, at Loven var traadt i Kraft, skulle alle Arbejdssteder i Landet, som henhøre under Loven, i Sundheds-Henseende være bragte i Overensstemmelse med de Forskrifter, som Loven indeholder. Dette har jeg saa meget mere kunnet slutte mig til, som Formanden for Arbejdsgiverforeningen i Kjøbenhavn (N. Andersen) sad som Medlem af Udvalget i Folketinget og har sluttet sig til dette Forslag, som ganske sikkert vil føre til, at Arbejdsstederne her i Landet, 10 Aar efter at Loven er traadt i Kraft, paa mange forskellige Punkter ville adskille sig væsentligt fra, hvad de ere for nærværende Tid i sanitær Henseende for alle de der arbejdende Mennesker.

En Mangel ved den nuværende Lovgivning er den, at der er en ret udstrakt Dispensationsret for Ministeriet i adskillige Forhold. Det er noget, man i andre Lande har bestræbt sig saa meget som muligt for at komme bort fra, saaledes at altsaa de Bestemmelser, der gives i Loven, skulle overholdes, naar der ikke er aldeles tvingende Grunde for at tilstede Afvigelser. Denne Dispensationsret findes, saa vidt jeg kan se, nu kun i Lovforslagets § 13, hvor det er bestemt, hvad der for øvrigt findes i enhver Lovgivning paa det Omraade, at Naturomstændigheder og Ulykkeshændelser eller andre lignende uforudsete Begivenheder, som forstyrre den regelmæssige Drift eller udsætte den for Forstyrrelser, give Adgang til at kunne dispensere for en i Tilladelsen nærmere begrænset Tid. Det er det alleryderste, man kan gaa til i Begrænsning af Dispensationsretten, men jeg tror, at det er godt, at der ikke bliver aabnet nogen Adgang til at se bort fra de Bestemmelser, man ellers har anset for at være hensigtsmæssige.

Saa er der med Hensyn til Overtrædelser af Loven i den nuværende Lovgivning den Ulempe, at man nu for Tiden afgør endogsaa ret betydelige Overtrædel-